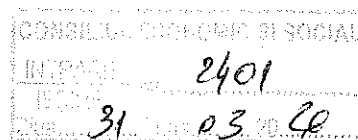

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege

pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ

Inițiativa Ministerului Justiției și a Ministerului Afacerilor Interne

2.2. Descrierea situației actuale

La data de 14 iulie 2024 a intrat în vigoare Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia (în continuare, Directiva 2024/1712), termenul limită de transpunere a acesteia în legislația internă a statelor membre ale Uniunii Europene fiind data de 15 iulie 2026.

De asemenea, în perioada 2024-2025 au intrat în vigoare sau se află în curs de negociere o serie de alte directive cuprinzând reglementări sectoriale din domeniul dreptului penal, cum ar fi:

1. Directiva (UE) 2024/1203 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivelor 2008/99/CE și 2009/123/CE (termen de transpunere 21 mai 2026, în continuare Directiva 2024/1203);

2. Directiva (UE) 2024/1385 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (termen de transpunere 14 iunie 2027, în continuare Directiva 2024/1385);

3. Directiva (UE) 2024/1226 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor pentru încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii și de modificare a Directivei (UE) 2018/1673 (termen de transpunere 20 mai 2025, în continuare Directiva 2024/1226);

4. Propunerea de Directivă privind combaterea abuzului sexual și a exploatării sexuale a copiilor și a materialelor referitoare la abuzul sexual asupra copiilor și care înlocuiește Decizia-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (în continuare, Propunerea de Directivă privind combaterea abuzului sexual);

5. Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor norme minime pentru prevenirea și combaterea facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate

în Uniune și de înlocuire a Directivei 2002/90/CE a Consiliului și a Deciziei-cadru 2002/946 JAI a Consiliului (în continuare, Propunerea de Directivă privind combaterea traficului de migranți);

6. Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea corupției, de înlocuire a Deciziei-cadru 2003/568/JAI a Consiliului și a Convenției privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene și de modificare a Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului (în continuare, Propunerea de Directivă privind combaterea corupției).

În aceste condiții, prezentul demers legislativ urmărește, în principal, transpunerea integrală a Directivei 2024/1712 și parțială a Directivei 2024/1203 și, respectiv a Directivei 2024/1385. Cu toate acestea, așa cum am văzut mai sus, în această perioadă au mai fost adoptate și publicate sau, după caz, se află într-o fază avansată de negociere¹ și alte directive care reglementează în domeniul dreptului penal ori cuprind dispoziții de această natură.

Luând act de împrejurarea că o parte dintre aceste acte normative europene cuprind dispoziții comune sau similare și care vor necesita, fiecare în parte, transpunere în legislația națională, s-a apreciat necesară abordarea acestor dispoziții comune într-o manieră unitară, prin promovarea unui singur act normativ. O astfel de abordare este necesară pentru a menține concepția unitară a reglementărilor de drept penal din dreptul intern și a evita astfel intervenții legislative repetate și necoordonate asupra legislației penale, având totodată și avantajul că - exprimând o viziune de ansamblu asupra perspectivei legiuitorului european din mai multe acte normative - are rolul de a asigura o conformare nu doar din perspectiva formei, ci și a spiritului noilor standarde europene.

În continuare, vor fi abordate pe scurt chestiunile comune care implică o intervenție unitară din partea legiuitorului:

a. Pedepsa amenzii penale.

a.1. Întinderea modificării

O serie de directive publicate² ori aflate într-un stadiu avansat de negociere³ cuprind dispoziții prin care legiuitorul european instituie în mod expres limite speciale maxime ale pedepsei amenzii penale aplicabile persoanei juridice.

Deși prin actele normative unionale anterior menționate sunt reglementate domenii particulare ale criminalității, iar pedepsele prevăzute de către acestea vizează infracțiuni specifice (infracțiuni contra mediului, infracțiuni contra libertății și integrității sexuale, infracțiuni de

¹ Dar care urmăresc aceeași direcție de reglementare și au o probabilitate foarte ridicată de a ajunge la aceeași finalitate ca cele deja adoptate în contextul în care, în privința anumitor dispoziții, se conturează în ultima perioadă un tipar de reglementare la nivel european.

² Directiva 2024/1203 Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivelor 2008/99/CE și 2009/123/CE, Directiva 2024/1226 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor pentru încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii și de modificare a Directivei (UE) 2018/1673, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, din 29.04.2024.

³ Propunerea de Directivă privind combaterea abuzului sexual și a exploatării sexuale a copiilor și a materialelor referitoare la abuzul sexual asupra copiilor și care înlocuiește Decizia-cadru 2004/68/JAI a Consiliului, Propunerii de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor norme minime privind combaterea traficului de migranți pentru prevenirea și combaterea facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate în Uniune și de înlocuire a Directivei 2002/90/CE a Consiliului și a Deciziei-cadru 2002/946 JAI a Consiliului (în continuare, Propunerea de Directivă privind traficul de migranți), Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea corupției, de înlocuire a Deciziei-cadru 2003/568/JAI a Consiliului și a Convenției privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene și de modificare a Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului.

corupție etc.), limitarea măsurilor de transpunere în ceea ce privește maximul special al pedepsei amenzii aplicabile persoanei juridice doar la aceste infracțiuni specifice nu este o soluție acceptabilă.

În primul rând, prevederile privind nivelurile minime ale maximului amenzii aplicabile persoanei juridice nu sunt o excepție în cadrul legislației europene. Ele deja se regăsesc în cuprinsul unei serii de directive care au fost sau urmează a fi transpuse în legislația internă, precum și în cuprinsul unor propuneri de directive ce urmează a fi adoptate, astfel încât transpunerea respectivelor prevederi prin intervenții punctuale asupra legislației de sector ar duce la existența a numeroase dispoziții derogatorii, lipsind art. 137 din Codul penal de relevanța specifică unei norme cu caracter general.

În al doilea rând, o abordare segmentată ar institui disproporții vădite între sancțiunile aplicabile pentru diferite categorii de infracțiuni, unele dintre ele chiar mai grave din punctul de vedere al ierarhiei valorilor sociale ocrotite, decât cele vizate de dispozițiile directivelor (de exemplu, omorul față de o infracțiune contra libertății sexuale), ceea ce ar genera inclusiv vulnerabilități de ordin constituțional.

De aceea, având în vedere că tendința de a reglementa la nivelul Uniunii Europene amenda penală aplicabilă persoanei juridice în acest mod este deja o evidență de necontestat, soluția de reglementare pe care o propunem este aceea de a menține concepția Codului penal și, pe cale de consecință, o reglementare unitară, în Partea generală a Codului penal, a pedepselor aplicabile pentru toate infracțiunile săvârșite de persoane juridice

a.2. Calculul amenzii

Art. 7 alin. (3) din Directiva 2024/1203 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivelor 2008/99/CE și 2009/123/CE impune statelor membre includerea în legislație a unor niveluri minime ale maximului special al pedepsei amenzii aplicabile persoanei juridice, pentru infracțiunile reglementate de directivă. În acest sens, sunt prevăzute 2 modalități alternative de calcul al respectivei pedepse:

- prin raportare la cifra de afaceri a persoanei juridice (5% sau, după caz, 3% din cifra de afaceri totală înregistrată la nivel mondial) sau
- prin raportare la o sumă fixă stabilită de directivă ca minim al maximului special aplicabil pentru fiecare infracțiune în parte (40.000.000 sau, după caz, 24.000.000 euro).

În ceea ce privește modalitatea de calcul prin raportare la cifra de afaceri, aceasta nu poate fi preluată în dreptul intern deoarece, prin Decizia nr. 708/2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (2) și ale art. 137 alin. (3) teza a doua, Curtea Constituțională a României a declarat ca fiind neconstituțională raportarea la sintagma "cifra de afaceri" din Codul penal pentru stabilirea pedepsei aplicabile persoanei juridice:

Prin urmare, pentru transpunerea art. 7 alin. (3) din Directiva 2024/1203 este necesară preluarea în legislația internă a nivelului maximului special prevăzut de art. 7 alin. (3) lit. a) pct. ii din Directivă.

Așadar, cea mai mare dintre limitele speciale propuse de legiuitorul european este amenda în valoare de 40.000.000 de euro.

De asemenea, trebuie precizat că și legiuitorul unional atunci când stabilește cuantumul amenzii penale aplicabile persoanei juridice, o face raportându-se la pedeapsa cu închisoarea prevăzută

pentru infracțiunea respectivă pentru persoana fizică. Astfel, reținem că cele mai mici pedepse cu închisoarea pentru care, în cazul persoanei juridice, se prevede pedeapsa amenzii în cuantum maxim de 40.000.000 de euro sunt pedeapsa închisorii egală sau mai mică de 3 ani, respectiv egală sau mai mică de 5 ani.

Având în vedere configurația dispoziției privind stabilirea pedepsei amenzii pentru persoana juridică din Codul penal român (art. 137), rezultă că este necesar să se asigure că amenda pentru ipoteza de la alin. (4) lit. b) al art. 137 Cod penal - când legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult 5 ani - atinge pragul de 40.000.000 de euro.

Soluția în acest sens nu poate fi decât majorarea cuantumului general al unei zile amendă astfel încât înmulțirea limitei maxime a acestuia cu numărul maxim de zile amendă prevăzut la art. 137 alin. (4) lit. b) Cod penal, anume 240 de zile amendă, să atingă pragul de 40 de milioane de euro.

Procedând în acest fel, în cazul celorlalte ipoteze de la art. 137 alin. (4) Cod penal pragul va fi atins de la sine, fiind aplicabile mai multe zile amendă.

Corelativ, în contextul majorării limitelor maxime ale pedepsei amenzii penale, pentru a ajusta diferența care s-ar naște între cuantumul minim și cel maxim al zilei amendă, se impune majorarea și a minimului cuantumului unei zile amendă. Astfel, dacă în cazul maximului dimensiunile majorării sunt impuse de obligațiile izvorâte din transpunerea unor directive europene, majorarea minimului este necesar să aibă la bază un criteriu obiectiv, cum ar fi cel privind procentul de majorare al salariului minim (de aproape 5 ori mai mare față de 2014⁴).

a.3. Implicații corelative

Majorarea amenzii penale pentru persoana juridică, cu atât mai mult într-un cadru atât de semnificativ, impune anumite ajustări și în privința amenzii penale aplicabile persoanei fizice.

Pe de o parte, o astfel de măsură ține de considerente de politică penală: criminalitatea nu poate fi combătută doar prin pedepse disuasive aplicabile persoanei juridice, ci și - sau mai ales și - prin pedepse disuasive aplicabile persoanei fizice deoarece, în esență, o faptă penală nu poate fi săvârșită în materialitatea ei doar de persoana juridică fără implicarea și a unei persoane fizice.

Pe de altă parte, ca și în cazul persoanei juridice, o astfel de majorare este oricum necesară în contextul în care limitele actuale au devenit derizorii prin raportare la dezvoltarea economică a țării față de momentul adoptării noului Cod penal.

În plus, trebuie amintit și faptul că limitele pedepsei amenzii penale (atât pentru persoana fizică, cât și pentru persoana juridică) nu exprimă, în multe cazuri, proporția necesară față de amendă ca sancțiune contravențională. Există, de exemplu, amenzi contravenționale care pot ajunge la o valoare de 9.000.000 lei pentru persoane fizice, respectiv 45.000.000 lei pentru persoane juridice⁵. În condițiile în care fapta contravențională este o formă de ilicit mai puțin gravă decât fapta penală, este firesc ca acest raport dintre cele două forme de răspundere juridică să se reflecte inclusiv în privința regimului sancționar.

⁴ https://mmuncii.ro/j33/images/Data_lunare/s1-18.pdf;

<https://legislatie.just.ro/public/DetaliiDocument/291450>.

⁵ A se vedea, de pildă, art. 146 și 147 din Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață.

De altfel, dacă analizăm clasele de sancțiuni din cuprinsul Ordonanței de urgență nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, vom putea constata că valorile prevăzute sunt chiar mai mari decât cuantumul actual al amenzii penale aplicat persoanei fizice.

Maximul special se propune a fi majorat (de la 600 la 2000 lei). În această situație, nemaifiind în discuție o limită impusă de directive, cum este la persoana juridică, a fost avut în vedere tot un criteriu obiectiv (similar celui de la minimul special), anume salariul mediu brut pe țară - crescut de 3,7 ori față de 2014⁹.

b. Stabilierea unor pedepse complementare

Cu privire la pedepsele complementare aplicabile persoanei juridice, Directiva 2024/1203 prevede: „(c) *excluderea de la accesul la fonduri publice, inclusiv de la procedurile de achiziții publice, granturi, concesiuni și licențe*”; În egală măsură și Directiva 1226/2024 privind sancțiunile internaționale vorbește de „(a) *excluderea de la dreptul de a beneficia de prestații sau ajutoare de stat*; (b) *excluderea de la accesul la fonduri publice, inclusiv la proceduri de achiziții publice, granturi și concesiuni*”;

În privința propunerilor avansate în cadrul etapelor de negociere, Propunerea de Directivă privind combaterea corupției prevede „*excluderi de la accesul la fonduri publice, inclusiv de la procedurile de achiziții publice, granturi, [...] concesiuni și licențe.[...]*”, iar în mod similar și Propunerea de Directivă privind traficul de migranți reglementează: „(d) *excluderea de la accesul la fonduri publice, inclusiv de la procedurile de achiziții publice, granturi și concesiuni*.”.

În aceste condiții, se poate observa că viziunea legiuitorului unional este aceea ca organele judiciare să dispună de o paletă mai largă de pedepse complementare pe care să le poată aplica, de la caz la caz, persoanelor juridice care au comis infracțiuni. Or, în condițiile în care Codul penal nu prevede actualmente astfel de pedepse complementare, în îndeplinirea obligației ce revine României în ceea ce privește transpunerea directivelor este imperativă inserarea unor astfel de pedepse în cuprinsul acestuia, fiind de natură să asigure în viitor un grad mai ridicat de eficiență a sancțiunii penale aplicate persoanelor juridice. Introducerea unor astfel de pedepse face necesară existența unor corelări în cuprinsul Codului de procedură penală și al Legii nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.

Totodată, în contextul în care o pedeapsă complementară cu conținut similar se regăsește și în cazul persoanei fizice, în Directiva 2024/1203, precum și în Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea corupției și respectiv în Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor norme minime pentru prevenirea și combaterea facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate în Uniune, este necesară o abordare unitară prin introducerea unei noi pedepse complementare de această natură în cuprinsul Codului penal și pentru persoana fizică.

c. Stabilierea unei circumstanțe atenuante judiciare constând în furnizarea autorităților competente, de către autor, de informații pe care acestea nu le-ar fi putut obține altfel, ajutându-le să îi identifice sau să îi aducă în fața justiției alți autori ai infracțiunii sau să găsească probe.

⁹ <http://www.insse.ro/cms/files/statistici/comunicate/castiguri/a14/cs07r14.pdf>;
https://insse.ro/cms/sites/default/files/com_presa/com_pdf/cs01r25.pdf.

O astfel de circumstanță este întâlnită în cuprinsul Directivei 2024/1203 și al Directivei 2024/1226. De asemenea, o formă similară este regăsită și în privința Propunerii de Directivă privind combaterea corupției și a Propunerii de directivă privind combaterea traficului de migranți.

În aceste condiții, se poate observa că abordarea legiuitorului unional este aceea de a extinde o astfel de circumstanță atenuantă judiciară la o paletă mai largă de infracțiuni care vor face obiectul unor viitoare directive. De aceea, în vederea evitării unor intervenții punctuale și repetate în cuprinsul unor infracțiuni din Partea specială a Codului penal sau, după caz, în cuprinsul unor legi penale speciale, o abordare integrată ar trebui să privească introducerea unei astfel de circumstanțe atenuante judiciare în cuprinsul Părții generale a Codului penal, așa cum se propune prin prezentul proiect.

d. Completarea noțiunii de exploatare din cadrul art. 182 din Codul penal

Traficul de persoane reprezintă o infracțiune gravă, săvârșită cel mai adesea în contextul criminalității organizate, o încălcare gravă a drepturilor fundamentale, a cărei prevenire și combatere este o prioritate a Uniunii Europene.

În contextul în care fenomenul infracțional evoluează odată cu societatea însăși, cunoscând noi modalități de comitere sau perfecționarea ori extinderea celor existente, este necesară adaptarea periodică a instrumentelor legislative în materie.

Astfel, la data de 13 iunie 2024 a fost adoptată Directiva 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia. Printre aspectele reglementate de aceasta se numără și completarea definiției exploatării persoanelor, astfel cum este aceasta înțeleasă în contextul traficului de persoane, cu noi forme de comitere: exploatarea maternității de substituție, a căsătoriei forțate sau a adopției ilegale.

Având în vedere gravitatea practicilor respective și pentru a combate creșterea constantă a numărului și a relevanței infracțiunilor privind traficul de persoane săvârșite în alte scopuri decât exploatarea sexuală sau prin muncă, exploatarea maternității de substituție, cea a căsătoriei forțate sau cea a adopției ilegale au fost incluse drept noi forme de exploatare, în măsura în care sunt săvârșite în condițiile traficului de persoane.

e. Incriminarea căsătoriei forțate

Incriminarea expresă a unor astfel de practici în dreptul penal român reprezintă o obligație care revine statelor membre conform Directivei 2024/1385 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice.

Căsătoria forțată este o formă de violență care implică încălcări grave ale drepturilor fundamentale și, în special, ale drepturilor femeilor și ale fetelor la integritate fizică, libertate, autonomie, sănătate fizică și mintală, sănătate sexuală și reproductivă, educație și viață privată. Sărăcia, șomajul, cutumele sau conflictele sunt factori care favorizează căsătoria forțată. Violența fizică și sexuală ori amenințările cu violența sunt doar unele dintre mijloacele utilizate frecvent ca forme de constrângere pentru a forța o femeie sau o fată să se căsătorească, existând totodată și anumite practici în baza cărora - în numele unor tradiții culturale și fără a fi utilizate neapărat mijloace coercitive - persoane minore sunt determinate, în lipsa posibilității legale a încheierii unei căsătorii formale, la încheierea unei căsătorii în fapt, adică la conviețuirea în cadrul unei relații asemănătoare aceleia dintre soți.

Adesea, căsătoriile forțate sunt însoțite de forme de exploatare și violență fizică și psihologică, cum ar fi exploatarea sexuală. Prin urmare, s-a apreciat necesară la nivelul Uniunii Europene o incriminare a acestor fapte, cu prevederea unor niveluri de sancțiuni adecvate.

f. Cauza de nepedepsire/nesanționare a victimelor traficului de persoane

În ceea ce privește modificările propuse în privința art. 20 din Legea nr. 678/2001, pornind de la soluția existentă *de lege lata*, prin prezentul proiect se urmărește extinderea domeniului de aplicare a cauzei de nepedepsire cu privire la o paletă mai largă de infracțiuni săvârșite de către victime ca o consecință directă a activității de trafic de persoane/minori. În aceste condiții, având în vedere istoricul de peste 10 ani în ceea ce privește aplicarea cauzei de nepedepsire în ipoteza săvârșirii de către victimele traficului de persoane a infracțiunilor de trecere frauduloasă a frontierei unui stat ori de donare de organe, țesuturi ori celule de origine umană, din rațiuni de stabilitate legislativă și în vederea asigurării unui plus de previzibilitate pentru victimele aflate în ipotezele respective s-a optat pentru păstrarea formei actuale.

În considerarea varietății de infracțiuni cu pericol social distinct care pot fi săvârșite de victimele traficului de persoane, s-a avut în vedere instituirea unui test de proporționalitate astfel încât după un anumit prag al gravității infracțiunii aplicarea cauzei de nepedepsire să fie condiționată de existența unei echivalențe între modul și mijloacele de comitere a activității de trafic și infracțiunea săvârșită de victimă în acest context, similar unor dispoziții deja existente în dreptul penal spaniol și german și în acord cu prevederile Directivei 2024/1712 care prevăd că luarea acestor măsuri „în conformitate cu principiile de bază ale sistemelor lor de drept.”

În final, a fost avută în vedere, în mod similar, extinderea cauzei de nesanționare contravențională și în privința altor forme de ilicit contravențional față de cele existente în prezent, în acord cu prevederile art. 1 pct. 6 din Directiva 2024/1712, precum și o resistemizare a normei prin consacrarea sa într-un articol distinct față de cauza de nepedepsire (din domeniul penal).

2.3. Schimbări preconizate

2.3.1. Proiectul prevede introducerea unei dispoziții prin care Ministerul Afacerilor Interne, cu sprijinul Ministerului Justiției, Ministerul Public, Consiliului Superior al Magistraturii, va furniza Comisiei Europene, anual, datele statistice disponibile, în conformitate cu art. 19a alin. (2) din Directiva (UE) 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia (art. I pct. 1 și 2);

2.3.2. Se prevede modificarea art. 20 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane care privește cauza de nepedepsire a persoanelor care, în calitate de victime ale traficului de persoane, au săvârșit sau au fost obligate să comită infracțiuni (art. I pct. 3). În mod similar, se prevede introducerea unui articol nou, art. 20¹, care privește cauza de nesanționare a persoanelor care, în calitate de victime ale traficului de persoane sau de minori, au comis fapte contravenționale (art. I pct. 4);

2.3.3. Printre intervențiile legislative operate la nivelul Codului penal se numără:

- introducerea în cazul persoanei fizice a pedepsei complementare constând în interzicerea dreptului de acces la fonduri publice sau, după caz, la fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene sau bugetele administrate de aceasta sau în numele ei, inclusiv dreptul de a participa la procedura de acordare a granturilor, subvențiilor sau, după caz, a altor proceduri de acest fel, stabilite de instanță (art. II pct. 2-5);

- introducerea în cazul persoanei juridice a pedepselor complementare constând în interzicerea dreptului de a participa la procedurile de atribuire a contractelor încheiate cu autoritățile publice și în interzicerea dreptului de a primi prestații sau ajutoare de stat sau alte forme de ajutor public, precum și definirea acestora (art. II pct. 6, 8, 10, 11);
- introducerea circumstanței atenuante judiciare constând în furnizarea de către infractor organelor judiciare, înainte sau în timpul urmăririi penale ori al judecății, de informații care nu puteau fi obținute în alt mod și care au contribuit la obținerea de probe sau identificarea și tragerea la răspundere penală a autorului ori, după caz, a participanților la săvârșirea infracțiunii (art. II pct. 7);
- majorarea cuantumului pedepsei amenzii penale aplicabile persoanei juridice care a săvârșit infracțiuni, astfel încât noile limite să atingă nivelul impus de o serie de acte normative europene (art. II pct. 9);
- corelativ, în vederea păstrării unui raport rezonabil de proporționalitate între cuantumul amenzii penale în cazul persoanei juridice și cel al aplicabil persoanei fizice, se prevede mărirea și a cuantumului general al unei zilei amendă prevăzut la art. 61 Cod penal (art. II pct. 1);
- extinderea noțiunii de „exploatare” cu privire la situația obligării la practicarea maternității de substituție sau la încheierea unor căsătorii, precum și în ceea ce privește preluarea ori predarea unui copil în vederea adoptării acestuia de către o altă persoană prin eludarea procedurii legale privind adopția, precum și obligarea sau inducerea în eroare la consimțirea unei adopții ori obținerea de bani sau alte foloase materiale în schimbul adopției (art. II pct. 12);
- incriminarea faptei de căsătorie forțată, care se referă atât la obligarea unei persoane să consimtă la actul formal al unei căsătorii, cât și la faptele mai des întâlnite în practică de forțare sau determinare a unor minori la conviețuirea în relațiile asemănătoare aceloră dintre soți, chiar dacă în mod formal o căsătorie între acei minori nu este posibilă în prezent potrivit legii civile (art. II pct. 15);
- abrogarea alin. (6) al art. 345 Cod penal și a alin. (3) al art. 356 Cod penal, care, *de lege lata* prevăd soluții derogatorii în ce privește cuantumul unei zile-amendă, care nu se mai justifică în condițiile modificărilor operate la art. 137 alin. (2) Cod penal (art. II pct. 16, 17).

2.3.4. În privința Codului de procedură penală se prevede introducerea unor dispoziții care să privească punerea în executare a pedepselor complementare nou-introduse, același raționament fiind valabil și în privința modificărilor operate în cuprinsul Legii nr. 253/2013 (art. III, IV).

2.3.5. Se abrogă unele dispoziții din legislația specială deoarece, ca urmare a modificării cuantumului amenzii penale din Codul penal, aceste dispoziții derogatorii din legile penale speciale își pierd utilitatea (art. V).

2.3.6. Introducerea unor mențiuni de transpunere a dispozițiilor din cuprinsul actelor normative europene (art. I pct. 5, art. II pct. 18, art. III pct. 3, art. VI-XV).

2.4. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic

3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ

Nu este cazul.

3.2. Impactul social

Nu este cazul.

3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

Actul normativ are în vedere asigurarea respectării principiului legalității incriminării și pedepsei, protejării dreptului la viață și la integritate fizică și psihică, precum și a dreptului la un proces echitabil.

3.4. Impactul macroeconomic

Nu este cazul.

3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici

Nu este cazul.

3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat

Nu este cazul.

3.5. Impactul asupra mediului de afaceri

Nu este cazul.

3.6. Impactul asupra mediului înconjurător

Nu este cazul.

3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării

Nu este cazul.

3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile

Nu este cazul.

3.9. Alte informații

Nu au fost identificate.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri

- în mii lei (RON) -			
Indicatori	Anul curent	Următorii patru ani	Media pe cinci ani

1	2	3	4	5	6	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	Nu este cazul.					
1. buget de stat, din acesta:						
1. impozit pe profit						
2. impozit pe venit						
1. bugete locale						
1. impozit pe profit						
1. bugetul asigurărilor sociale de stat:						
1. contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri (Se va menționa natura acestora.)						
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:	Nu este cazul.					
1. buget de stat, din acesta:						
1. cheltuieli de personal						
2. bunuri și servicii						
1. bugete locale:						
1. cheltuieli de personal						
2. bunuri și servicii						
1. bugetul asigurărilor sociale de stat:						
1. cheltuieli de personal						
2. bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli (Se va menționa natura acestora.)						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:	Nu este cazul.					
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	Nu este cazul.					
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	Nu este cazul.					
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	Nu este cazul.					
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente:						
1. fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;						
2. declarație conform căreia majorarea de cheltuieli respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.						
Nu este cazul						
4.8. Alte informații						

Nu au fost identificate

Secțiunea a 5-a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

5.1. Măsurî normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ
Nu este cazul.

5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice
Nu este cazul.

5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE)

Prezentul proiect asigură transpunerea completă a **Directivei (UE) 2024/1712** a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia.

Prezentul proiect asigură transpunerea parțială a **Directivei (UE) 2024/1203** a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivelor 2008/99/CE și 2009/123/CE.

Prezentul proiect asigură transpunerea parțială a **Directivei (UE) 2024/1385** a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice în ceea ce privește obligația incriminării căsătoriei forțate.

5.3.1. Măsurî normative necesare transunerii directivelor UE

Prezentul proiect vizează modificarea și completarea unor acte normative (e.g. Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, etc.), precum și includerea în câmpul activ al legislației a unor prevederi cu caracter autonom.

5.3.2. Măsurî normative necesare aplicării actelor legislative UE
Nu este cazul.

5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene
Nu este cazul.

5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate
Nu este cazul.

5.6. Alte informații

Nu au fost identificate

Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative

Nu este cazul.

6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate

Proiectul de Lege a fost supus dezbaterii publice prin afișare pe site-ul Ministerului Justiției.

6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale

Nu este cazul.

6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative

Nu este cazul.

6.5. Informații privind avizarea de către:

- a) Consiliul Legislativ
- b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării
- c) Consiliul Economic și Social
- d) Consiliul Concurenței
- e) Curtea de Conturi

Proiectul necesită avizul Consiliului Economic și Social, al Consiliului Legislativ, precum și al Consiliului Superior al Magistraturii.

6.6. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ

Proiectul de Lege a fost supus dezbaterii publice prin afișare pe site-ul Ministerului Justiției.

7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Nu este cazul.

Secțiunea a 8-a

Măsuri privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ

8.1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ

8.2. Alte informații

Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat prezentul proiect de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, pe care, dacă sunteți de acord, vă rugăm să îl aprobați.

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE

Marian - Catalin PREDOIU

SECRETAR DE STAT

SILVIU NICU MACOVEI

MINISTRUL JUSTITIEI

Radu MARINESCU

Avizăm favorabil:

VICEPRIM-MINISTRU

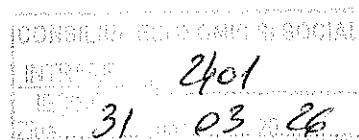
Marian NEACȘU

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE

Oana - Silvia TOIU

MINISTRUL MUNCII, FAMILIEI, TINERETULUI ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE

Petre-Florin MANOLE

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

Lege

pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I

Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 783 din 11 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Ministerul Administrației și Internelor, prin Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane și Inspectoratul General al Poliției Române, cu sprijinul altor instituții și organizații cu atribuții în domeniu, realizează și actualizează, potrivit competențelor, baza de date privind fenomenul traficului de persoane, monitorizează și evaluează periodic acest fenomen, luând în considerare atât făptuitorii și persoanele condamnate, cât și victimele traficului de persoane, precum și persoanele juridice implicate în săvârșirea infracțiunii de trafic de persoane.”

2. La articolul 9, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Ministerul Administrației și Internelor, prin Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane, furnizează Comisiei Europene, anual, datele statistice disponibile, în conformitate cu art. 19a alin. (2) și (3) din Directiva (UE) 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia.”

3. Articolul 20 se modifică și se completează, după cum urmează:

„(1) Persoana supusă traficului de persoane nu se pedepsește pentru infracțiunile pe care, în această calitate, a fost obligată să le săvârșască ca o consecință directă a activității de trafic.

(2) Prin excepție de la alin. (1), persoana supusă traficului de persoane, care a săvârșit, ca urmare a exploatării sale, infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei unui stat ori donare de organe, țesuturi ori celule de origine umană nu se pedepsește pentru aceste infracțiuni.

(3) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 10 ani sau mai mare ori detențiunea pe viață, dacă gravitatea acestora este vădit disproporționată față de modul și mijloacele de săvârșire a activității de trafic.”

4. După articolul 20 se introduce un nou articol, art. 20¹, cu următorul cuprins:

„Art. 20¹. Persoana supusă traficului de persoane care, în această calitate și ca o consecință directă a activității de trafic, a săvârșit o contravenție prevăzută de Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, de Ordonanța de urgență nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România sau, după caz, de alte acte normative, nu se sancționează.”

5. După articolul 49 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 783 din 11 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se introduce mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene, cu următorul cuprins:

„Prezenta lege transpune art. 1 pct. 6, pct. 9, pct. 11, pct. 13, pct. 14 teza a II-a, pct. 15 teza a II-a și pct. 17 teza I din Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia din 13 iunie 2024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 iunie 2024.”

Art. II.

Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 61, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cuantumul amenzii se stabilește prin sistemul zilelor-amendă. Suma corespunzătoare unei zile-amendă, cuprinsă între 60 și 2.000 lei, se înmulțește cu numărul zilelor-amendă, care este cuprins între 30 de zile și 400 de zile.”

2. La articolul 65, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Pedeapsa accesorie constă în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. (1) lit. a), b) și d) - p), a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară.

(2) În cazul detențiunii pe viață, pedeapsa accesorie constă în interzicerea de către instanță a exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. (1) lit. a) - p) sau a unora dintre acestea.”

3. La articolul 66 alineatul (1), după litera o) se introduce o nouă literă, lit. p), cu următorul cuprins:

„p) dreptul de acces la fonduri publice naționale sau, după caz, la fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene sau bugetele administrate de aceasta sau în numele ei, inclusiv dreptul de a

participa la procedura de acordare a granturilor, subvențiilor sau, după caz, la alte proceduri de acest fel, stabilite de instanță.”

4. La articolul 66, alineatul (1¹), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) pe o perioadă de la 1 la 5 ani, în cazul interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la lit. a)-h) și j)-p);”

5. La articolul 66, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Când dispune interzicerea unuia dintre drepturile prevăzute în alin. (1) lit. n)-p), instanța individualizează în concret conținutul acestei pedepse, ținând seama de împrejurările cauzei.”

6. La articolul 75 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

„c) furnizarea de către infractor organelor judiciare, înaintea sau în timpul urmăririi penale ori al judecății, de informații care nu puteau fi obținute în alt mod și care au contribuit la obținerea de probe sau identificarea și tragerea la răspundere penală a autorului ori, după caz, a participanților la săvârșirea infracțiunii.”

7. La articolul 136 alineatul (3), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) interzicerea dreptului de a participa la procedurile de atribuire a contractelor încheiate cu autoritățile publice pe o durată de la unu la 3 ani;”

8. La articolul 136 alineatul (3), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) interzicerea dreptului de a primi prestații sau ajutoare de stat sau alte forme de ajutor public pe o durată de unu la 3 ani;”

9. La articolul 137, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cuantumul amenzii se stabilește prin sistemul zilelor-amendă. Suma corespunzătoare unei zile-amendă, cuprinsă între 500 și 850.000 lei, se înmulțește cu numărul zilelor-amendă, care este cuprins între 30 de zile și 600 de zile.”

10. Articolul 143 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 143. Interzicerea dreptului de a participa la procedurile de atribuire a contractelor încheiate cu autoritățile publice

Pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a participa la procedurile de atribuire a contractelor încheiate cu autoritățile publice constă în interzicerea dreptului de a participa, în mod direct sau indirect, la procedurile de atribuire a contractelor de achiziție publică și

sectorială, a contractelor de concesiune de lucrări și servicii, de parteneriat public-privat și la orice alte proceduri de acest fel.”

11. După articolul 143 se introduce un nou articol, art. 143¹, cu următorul cuprins:

„Art. 143¹. Interzicerea dreptului de a primi prestații sau ajutoare de stat ori alte forme de ajutor public

Pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a primi prestații sau ajutoare de stat ori alte forme de ajutor public constă în interzicerea totală sau parțială a dreptului de a beneficia de ajutoare de stat, avantaje economice ori, după caz, alte asemenea măsuri de sprijin sau ajutoare economice, care sunt finanțate sau garantate din fonduri publice naționale sau, după caz, din fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta sau în numele ei.”

12. La articolul 182, după litera f) se introduc trei noi litere, lit. g)- i), cu următorul cuprins:

„g) obligarea la încheierea unei căsătorii sau la conviețuirea într-o relație asemănătoare aceleia dintre soți, precum și obținerea de bani sau alte foloase materiale în schimbul încheierii unei căsătorii sau al conviețuirii într-o relație asemănătoare aceleia dintre soți;

h) obligarea unei persoane să obțină sau să poarte o sarcină pentru o altă persoană, precum și obținerea de bani sau alte foloase materiale în schimbul obținerii sau purtării, de către o persoană, a unei sarcini pentru o altă persoană;

i) preluarea ori predarea unui copil în vederea adoptării acestuia de către o altă persoană prin eludarea procedurii legale privind adopția, precum și obligarea sau inducerea în eroare la consimțirea unei adopții ori obținerea de bani sau alte foloase materiale în schimbul adopției.”

13. La articolul 210, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Faptele prevăzute la alin. (1) și (1¹) se pedepsesc cu închisoarea de la 7 la 15 de ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

a) fapta a fost săvârșită de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu;

b) fapta a fost săvârșită de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale, o infracțiune de pornografie infantilă, o infracțiune de trafic de persoane, trafic de minori sau de proxenetism;

c) fapta a cauzat o vătămare corporală sau, după caz, o vătămare psihică gravă victimei;

d) fapta a pus în pericol viața victimei.”

14. La articolul 211 alineatul (2), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) fapta a cauzat o vătămare corporală sau, după caz, o vătămare psihică gravă victimei.”

15. După articolul 211 introduce un nou articol, art. 211¹, cu următorul cuprins:

„Art. 211¹. Căsătoria forțată

- (1) Constrângerea unei persoane să consimtă la încheierea unei căsătorii sau să conviețuiască într-o relație asemănătoare aceleia dintre soți se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani.
- (2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și determinarea unui minor cu vârsta de până în 16 ani să conviețuiască cu o altă persoană într-o relație asemănătoare aceleia dintre soți.
- (3) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită asupra unui minor, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.
- (4) Tentativa se pedepsește.”

16. La articolul 345, alineatul (6) se abrogă.

17. La articolul 356, alineatul (3) se abrogă.

18. La mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările, după punctul 2 se introduc trei noi puncte, pct. 3-5, cu următorul cuprins:

„3. dispozițiile art. 1 pct. 1-4, pct. 7 lit. a), pct. 8 lit. a), pct. 15 teza I din Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia din 13 iunie 2024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 iunie 2024;

4. dispozițiile art. 4, art. 5 alin. (3) lit. c) - g), art. 6, art. 7 alin. (2) lit. b)- d), f)- h), j), art. 7 alin. (3), art. 8 lit. b), c), e)-g), art. 9 lit. b), art. 10, art. 11, art. 12 alin. (1) lit. a)-d) - parțial din Directiva (UE) 2024/1203 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivelor 2008/99/CE și 2009/123/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 30 aprilie 2024;

5. dispozițiile art. 4 din Directiva 2024/1385 a Parlamentului European și a Consiliului, privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 mai 2024.”

Art. III

Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. Articolul 501 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 501. Punerea în executare a pedepsei complementare a interzicerii persoanei juridice de a participa la procedurile de atribuire a contractelor încheiate cu autoritățile publice

(1) O copie a dispozitivului hotărârii prin care s-a aplicat persoanei juridice pedeapsa interzicerii de a participa la procedurile de atribuire a contractelor încheiate cu autoritățile publice se comunică, la data rămânerii definitive:

- a) oficiului registrului comerțului, în vederea efectuării formalităților de publicitate în registrul comerțului;
- b) Ministerului Justiției, în vederea efectuării formalităților de publicitate în Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial;
- c) oricărei autorități care ține evidența persoanelor juridice, în vederea efectuării formalităților de publicitate;
- d) administratorului sistemului electronic de achiziții publice.

(2) O copie a dispozitivului hotărârii de condamnare prin care s-a aplicat persoanei juridice pedeapsa interzicerii de a participa la procedurile de atribuire a contractelor încheiate cu autoritățile publice se comunică, la data rămânerii definitive, organului care a autorizat înființarea persoanei juridice și organului care a înregistrat persoana juridică, pentru a lua măsurile necesare.”

2. După articolul 501¹ se introduce un nou articol, art. 501², cu următorul cuprins:

„Art. 501². Punerea în executare a pedepsei complementare a interdicției de a primi prestații sau ajutoare de stat sau alte forme de ajutor public

(1) O copie a dispozitivului hotărârii prin care s-a aplicat persoanei juridice pedeapsa interzicerii de a primi prestații sau ajutoare de stat ori alte forme de ajutor public se comunică, la data rămânerii definitive:

- a) oficiului registrului comerțului, în vederea efectuării formalităților de publicitate în registrul comerțului;
- b) Ministerului Justiției, în vederea efectuării formalităților de publicitate în Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial;
- c) oricărei autorități care ține evidența persoanelor juridice, în vederea efectuării formalităților de publicitate;
- d) furnizorului sau, după caz, administratorului prestației sau ajutorului de stat ori altei forme de ajutor public din domeniul de activitate în cadrul căreia persoana juridică a comis infracțiunea.

(2) O copie a dispozitivului hotărârii de condamnare prin care s-a aplicat persoanei juridice pedeapsa interzicerii de a primi prestații sau ajutoare de stat ori alte forme de ajutor public se comunică, la data rămânerii definitive, organului care a autorizat înființarea persoanei juridice, precum și organului care a înregistrat persoana juridică, pentru a lua măsurile necesare.”

3. La mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările, după punctul 2 se introduc două puncte noi, pct. 3 și 4, cu următorul cuprins:

„3. dispozițiile art. 1 pct. 4, pct. 12 și ale pct. 13 alin. (2) din Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia din 13 iunie 2024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 iunie 2024;

4. dispozițiile art. 10, art. 13 și ale art. 14 din Directiva (UE) 2024/1203 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivelor 2008/99/CE și 2009/123/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 30 aprilie 2024.”

Art. IV.

Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 513 din 14 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 1, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) pedepsele complementare: interzicerea exercitării unor drepturi, degradarea militară, publicarea hotărârii de condamnare, dizolvarea persoanei juridice, suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice, închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice, interzicerea dreptului de a participa la procedurile de atribuire a contractelor încheiate cu autoritățile publice, interzicerea de a primi prestații sau ajutoare de stat ori alte forme de ajutor public, plasarea sub supraveghere judiciară, afișarea sau publicarea hotărârii de condamnare;”

2. La articolul 27, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Punerea în executare a pedepsei accesorii ce însoțește pedeapsa închisorii se face prin trimiterea de către judecătorul delegat cu executarea a unei copii de pe dispozitivul hotărârii persoanelor și instituțiilor prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a), b) și d) -n), p) corespunzătoare conținutului pedepsei accesorii.

3. La articolul 29 alin. (1), după litera o) se introduce o nouă literă, lit. p), cu următorul cuprins:

„p) pentru interzicerea dreptului de a accesa fonduri publice naționale sau, după caz, fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene sau bugetele administrate de aceasta sau în numele ei, inclusiv dreptul de a participa la procedura de acordare a granturilor, subvențiilor sau, după caz, la alte proceduri de acest fel, stabilite de instanță, comunicarea se face gestionarului acestor fonduri ori active din domeniul de activitate în cadrul căreia persoana fizică a comis infracțiunea.”

4. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În cazul dispunerii pedepsei complementare a interzicerii dreptului de a participa la procedurile de atribuire a contractelor încheiate cu autoritățile publice, judecătorul delegat

cu executarea trimite o copie a dispozitivului și administratorului sistemului electronic de achiziții publice.

(2) Punerea în executare a pedepsei complementare nu aduce atingere derulării contractelor deja încheiate la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare, dar împiedică încheierea unor acte adiționale care să prelungească valabilitatea unor contracte deja încheiate.

(3) În cazul nerespectării interdicției impuse, orice persoană poate încunoștința judecătorul delegat cu executarea pentru a sesiza instanța în vederea aplicării prevederilor art. 503 din Legea nr. 135/2010.

(4) La împlinirea duratei pedepsei complementare dispuse prin hotărârea judecătorească, instituțiile prevăzute la art. 34, precum și administratorul sistemului electronic de achiziții publice radiază din registre mențiunile specifice efectuate.”

5. După articolul 38, se introduce un nou articol, art. 38¹, cu următorul cuprins:

„Art. 38¹. Executarea pedepsei complementare a interzicerii dreptului de a primi prestații sau ajutoare de stat ori alte forme de ajutor public

(1) În cazul dispunerii pedepsei complementare a interzicerii dreptului de a primi prestații sau ajutoare de stat ori alte forme de ajutor public, judecătorul delegat cu executarea trimite o copie a dispozitivului și furnizorului sau, după caz, administratorului prestației sau ajutorului de stat ori a altei forme de ajutor public din domeniul de activitate în cadrul căreia persoana juridică a comis infracțiunea.

(2) Punerea în executare a pedepsei complementare atrage sistarea prestației sau ajutorului de stat ori a altei forme de ajutor public acordate și luarea măsurilor necesare pentru recuperarea acestora.

(3) În cazul nerespectării interdicției impuse, orice persoană poate încunoștința judecătorul delegat cu executarea pentru a sesiza instanța în vederea aplicării prevederilor art. 503 din Legea nr. 135/2010.

(4) La împlinirea duratei pedepsei complementare dispuse prin hotărârea judecătorească, instituțiile prevăzute la art. 34, precum și administratorul sistemului electronic de achiziții publice sau, după caz, furnizorul sau, după caz, administratorul prestației sau ajutorului de stat ori a altei forme de ajutor public radiază mențiunile specifice efectuate din registre sau, după caz, evidențe.”

Art. V.

La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă:

a) art. 158 alin. (2) din Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 10 august 2021, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 49 alin. (5) din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 08 aprilie 2014, cu modificările și completările ulterioare;

- c) art. 92 alin. (6) din Legea apelor nr. 107/1996, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 244 din 08 octombrie 1996, cu modificările și completările ulterioare;
- d) art. 98 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1196 din 30 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare;
- e) art. 52 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 442 din 29 iunie 2007, cu modificările și completările ulterioare;
- f) art. 66 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 820 din 26 august 2021, cu modificările și completările ulterioare;
- g) art. 271 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare;
- h) art. 73³ din Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 671 din 01 noiembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare;
- i) art. 9 alin. (1) și (2) din Legea nr. 120/2024 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru punerea în aplicare a managementului gazelor fluorurate cu efect de seră, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 414 din 07 mai 2024;
- j) art. 153 din Legea nr. 331/2024 privind Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 7 din 09 ianuarie 2025, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. VI.

La mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene din Ordonanța de urgență nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 05 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, după punctul 15 se introduce un nou punct, pct. 16, cu următorul cuprins:

„16. Art. 1 pct. 13 alin. (3) din Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia din 13 iunie 2024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 iunie 2024.”

Art. VII.

Mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

„Prezenta lege transpune în legislația națională:

1. dispozițiile art. 20 alin. (1) din Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 132 din 21 mai 2016;
2. dispozițiile art. 1 pct. 7 lit. b) și ale pct. 15 teza a II-a din Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE

privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia din 13 iunie 2024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 iunie 2024.”

Art. VII.

Mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

„Prezenta lege transpune în legislația națională:

1. dispozițiile Directivei Consiliului 2004/80/CE din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracțiunilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 261 din 6 august 2004;
2. dispozițiile Deciziei Comisiei 2006/337/CE din 19 aprilie 2006 pentru stabilirea formelor standard ale cererilor și deciziilor conform Directivei Consiliului 2004/80/CE din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracțiunilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 125 din 12 mai 2006;
3. dispozițiile art. 1 pct. 9 lit. a), pct. 13 alin. (1) și ale pct. 14 teza I din Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia din 13 iunie 2024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 iunie 2024.”

Art. IX.

Mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 5 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

„Prezenta lege transpune în legislația națională:

1. dispozițiile art. 9 alin. (1), art. 12 alin. (5) lit. (a) și (b) și ale art. 14 alin. (4) din Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 132 din 21 mai 2016;
2. dispozițiile art. 1 pct. 12 și ale pct. 13 alin. (2) din Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia din 13 iunie 2024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 iunie 2024.”

Art. X.

Mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

Prezenta lege transpune în legislația națională:

- „1. Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 212 din 7 august 2001;
2. Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 251 din 3 octombrie 2003;
3. art. 2 lit. f), art. 12 alin. (3a) și (3b) și art. 19a alin. (1) și (2) din Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, Ediție specială 2007, capitolul 19 - "Spațiul de libertate, securitate și justiție", volumul 6, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2011 de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii de protecție internațională, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 132 din 19 mai 2011;
4. Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 337 din 20 decembrie 2011, cu excepția art. 7 și art. 9 alin. (3);
5. Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, cu excepția art. 49;
6. Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, cu excepția anexei I;
7. art. 23 alin. (5) din Directiva (UE) 2021/1.883 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2021 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate și de abrogare a Directivei 2009/50/CE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 382 din 28 octombrie 2021;
8. art. 1 pct. 10 și pct. 15 teza a II-a din Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia din 13 iunie 2024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 iunie 2024.”

Art. XI.

După articolul 146 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 905 din 20 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se introduce mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene, cu următorul cuprins:

„Prezenta lege transpune dispozițiile art. 1 pct. 9 și ale pct. 13 din Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia din 13 iunie 2024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 iunie 2024.”

Art. XII.

Mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene din Legea 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 24 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

„Prezenta lege transpune în legislația națională:

1. dispozițiile art. 10 din Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 127 din 29 aprilie 2014;

2. dispozițiile art. 1 pct. 14 teza I din Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia din 13 iunie 2024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 iunie 2024.”

Art. XIII.

După articolul 294 din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 16 noiembrie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se introduc mențiunile privind transpunerea normelor Uniunii Europene, cu următorul cuprins:

„Prezenta lege transpune în legislația națională:

1. art. 1 pct. 7 lit. b) și ale pct. 15 teza a II-a din Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia din 13 iunie 2024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 iunie 2024;

2. art. 18 din Directiva (UE) 2024/1203 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivelor 2008/99/CE și 2009/123/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 30 aprilie 2024.”

Art. XIV.

După articolul 168 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1104 din 16 noiembrie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se introduce mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene, cu următorul cuprins:

„Prezenta lege transpune în legislația națională:

1. dispozițiile art. 1 pct. 7 lit. b) și ale pct. 15 teza a II-a din Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia din 13 iunie 2024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 iunie 2024;

2. art. 18 din Directiva (UE) 2024/1203 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivelor 2008/99/CE și 2009/123/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 30 aprilie 2024.”

Art. XV.

La mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene din Legea nr. 361/2022 privind protecția avertizorilor în interes public, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1218 din 19 decembrie 2022, punctul unic existent devine punctul 1, iar după acesta se introduce un punct nou, pct. 2, cu următorul cuprins:

„2. art. 14 din Directiva (UE) 2024/1203 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivelor 2008/99/CE și 2009/123/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 30 aprilie 2024”

*

Prezenta lege transpune dispozițiile:

1. art. 1 pct. 1 lit. a), pct. 2 lit. a), pct. 4 alin. (2) lit. a) și b), pct. 6 din Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia din 13 iunie 2024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 iunie 2024;

2. art. 5 alin. (3) lit. c), art. 7 alin. (2) lit. b) și c), art. 7 alin. (3) și art. 9 lit. b) din Directiva (UE) 2024/1203 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivelor 2008/99/CE și 2009/123/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 30 aprilie 2024;

3. art. 4 din Directiva 2024/1385 a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L din 24 mai 2024.”